

Sendt: fredag 21. februar 2020 17.29

Fra:

Til: mitsem@mitsem.no

Kopi: ; kian@lyse.net

Emne: Aleksander Kielland

Hei Pål,

Jeg vil tro at du har gode hensikter med dine skriv og meninger men for meg som mistet pappaen min som en 11 åring for 40 år siden føler at du gjør narr av oss etterlatte.

Endelig når vi har fått gehør hos myndighetene til å undersøke om ulykkerapporten stemmer med virkeligheten så føles det som du håner hensiktene til Kielland-nettverket. Hvordan tror du verden være hvis alle hadde samme syn på ting. I utgangspunktet skulle det være positivt at ikke alle er enige, at man kan diskutere ting og se forskjellige vinkler.

Når jeg leser det du har sendt til Riksrevisjonen og Kielland-nettverket så ser det ut som du ønsker at alle har samme mening som du og prøver å tvinge dine synspunkter/mening på oss andre. For meg er det veldig vanskelig at forstå at du ikke ønsker at alle vinkler etterforskes. Hva er en forskningsarbeid hvis du utelukker forskjellige vinkler/fakter/meninger.

Jeg føler at du har misforstått Kielland-nettverket sine ønsker og at du prøver å undervise Riksrevisjonen hvordan de skal gjøre jobben sin. Jeg ser på dine skriv at i utgangspunktet er du og Kielland-nettverket enige om en del ting, som for eksempel at under søke Veritas sin rolle, rederi og operatørselskap samt at sikre vitneforklaringer av personer som har inngående kjennskap til uavklarte sider av ALK-ulykken mens de ennå lever. Hvor vi ikke er helt enige er at du ønsker at alle skal forholde seg til 1 teori som er sveisefeil mens Kielland-nettverket låser seg ikke til 1 forklaring men er åpen for flere fakter/synspunkter.

Så hvis vi ser på saken i sin helhet så er vi ganske enige. Det kan jo ikke skade årsaken at være åpen for flere sammenhengende årsaker. Det som vi alle ønsker er at sannheten er oppe på bordet til at ære overlevende, de som mistet livet og deres familier for påkjennelsen denne ulykken har påført livet deres.

Med vennlig hilsen

Fra: Pål Mitsem <mitsem@mitsem.no>
Sendt: mandag 24. februar 2020 16.03
Til:
Kopi: ; 'kian@lyse.net'
Emne: SV: Alexander Kielland

Gode ,

Takk for langt og innstendig brev. Jeg mottok brevet under ferieopphold i Torremolinos. Jeg har tenkt mye på ditt brev, og hva jeg kan gjøre. I Spania hadde jeg bare en iPad som ikke egnet seg for det svar du fortjener, og det jeg må gjøre med saken.

For det første var det vondt å høre at du mistet din pappa. Jeg prøver å forstå hva det må ha betydning for deg, men klarer det jo ikke på en skikkelig og ordentlig måte. Jeg mistet en datter for mange år siden, og det var tungt! Alt jeg kan si, er at du har min dype sympati og

medfølelse!!!

Jeg er glad for at du holder åpent for at mine hensikter er gode.

Ditt brev understreker for meg at det er veldig viktig at Riksrevisjonen gjør en skikkelig jobb nå når de har åpnet saken på den måten de har gjort.

Jeg ser nok ikke på saken på samme måte som alle i Kielland-nettverket. Der har man personer som gjerne ser at Riksrevisjonen gjenopptar etterforskningen på flere punkter, nesten som om at det er bedre at flest mulig stener snues på nytt, slik at man enda en gang kan se alt som ligger under alle stener. Jeg er egentlig av stikk motsatt oppfatning. Slik jeg ser det, er alle stener av betydning snudd, med stort sett fullstendig avklaring. Jeg ser ingen grunn til at Riksrevisjonen, eller andre, skal ta opp igjen etterforskningen av eksplosjonsteorien, som egentlig har fått for stor oppmerksomhet som den har. Jeg kan ikke se at det er fornuftig å mistenke noen for bevisst å ha forårsaket ulykken, med tap av 123 menneskeliv, og savn og lidelser for utallige etterlatte.

Når det gjelder fortøyningsteorien - at ALK-plattformen ble slitt i stykker på grunn av feil med fortøyningen - minner jeg om at den ble oppfunnet av byggeverkstedet CFEM som forsvar mot ALK-kommisjonens vitenskapelige, og ugjendrivelige, bevis på at en 70 mm sprekk med overflatemaling (påført etter monteringen) inne i sprekken. ALK-kommisjonen har også levert vitenskapelige og ugjendrivelige bevis på at sprekken fikk lov å utvikle seg gjennom lang tid, til den nesten gikk rundt hele det stag som brast. ALK-plattformen ble hele tiden påvirket av bølger og vær opp til storm og orkan. Når sprekken, avsatt under byggingen, hadde fått lov å utvikle seg nesten hele veien rundt det stag som brast, var det bare et spørsmål om tid før det brakk av (under værforhold som ikke var dårligere enn det man kunne ha nesten hver dag på Ekofisk).

Det franske byggeverkstedet hevdet altså at det var feil med fortøyningen som forårsaket ulykken. Det var nok ett og annet å si om rutineene som ble fulgt, men det er ikke grunnlag for å si at det forårsaket ulykken. Hovedgrunnen er at plattformen og fortøyningssystem var laget slik at wirene som holdt plattformen på plass ville ryke lenger før stålstaget som brast, hvis det ikke hatt den fatale sveisesprekk i stålet. Jeg har derfor tillatt meg å vise til at 7 sakkyndige på professornivå, stort sett uavhengige av hverandre, alle blankt har avvist at feil med fortøyningen kunne være årsak til at D-leggen brast. Det gjelder sakkyndige i Norge (2), Frankrike (4) og Sverige (1). Jeg viser også til Wikipedia, som anfører at hverken byggeverkstedet eller andre har levert analyser eller beregninger som støtter teorien om at fortøyningsfeil forårsaket ulykken.

Det er kanskje særlig grunn til å vise til at de 4 franske sakkyndige, oppnevnt av Handelsretten i Paris til å gi sakkyndig råd til domstolen i gigantsøksmålet fra Phillips og Stavanger Drilling mot de franske konstruktører og byggere nøye drøfter om feil ved fortøyningen kunne være årsak til ulykken, og blankt avviser dette (med en bemerkning om at kreftene fra fortøyningsmåten var for små til å kunne utløse ulykken). Lang på vei var det amerikansk kapital som sto mot fransk industristolthet i saken, og man kunne kanskje frykte at nasjonale overtoner kunne få domstolen til å se litt skjevt på saken. Etter min mening gjorde domstolen også det, når den avviste søksmålet under henvisning til at det stag som brast kunne ha blitt skadet av et sammenstøt eller lignende etter at byggingen var ferdig - etter min mening en ren spekulasjon som ikke hadde grunnlag i noen observerte hendelser eller skader på røret! Men, påstanden fra det franske byggeverkstedet om fortøyningsfeil ble tatt opp, og grundig drøftet, men blankt avvist av franskmennene!

Det er jo heller ikke helt sant når enkelte viser til at søksmålet fra Phillips og Stavanger Drilling ble blankt avvist. De fikk da noen millioner kroner som erstatning for feil som aldri ble innrømmet!

Dette er omstendigheter som har overbevist meg om at ALK-ulykken er fullstendig oppklart med det som foreligger. Jeg kan bare beklage at du, og kanskje andre etterlatte, ikke oppfatter det slik. Det må vær en viktig oppgave for Riksrevisjonen å sørge for en skikkelig og snarlig avrunding av det hele, og gjerne - hvis mulig - med argumenter som du og andre etterlatte aksepterer som en avslutning på en utrolig vond og vanskelig hendelse.

Jeg har i inneværende år knyttet kontakt med en svensk metallurg (ekspert på metaller) som har vært og er helt utenfor ALK-saken, og aldri tidligere har uttalt seg om den, så vidt jeg vet. Jeg har tidligere etablert kontakt med en av Nordens fremste eksperter på marine konstruksjoner, professor emeritus Lars Bergdahl, ved Chalmers Universitet i Göteborg, som har avgitt en lang og detaljert utredning som avviser fortøyningsteorien. Når han har vært villig til, å gjøre det, uten vederlag, var det sikkert fordi han innså at det var viktig at han benyttet sine fagkunnskaper til å bringe ro til de etterlatte. Kanskje er jeg like heldig med den svenske metallurg? Jeg vil nå ta kontakt med ham for å høre om han kan medvirke til å overbevise deg, og andre etterlatte, i og utenfor Kielland-nettverket om at ALK-ulykken er et tilbakelagt kapittel for metallvitenskapen. For å overbevise ham om viktigheten av at han stiller sin

fagkunnskap til rådighet for en god sak - å bringe ro i sjelen til deg og andre etterlatte - vil jeg referere sin henvendelse til meg, selvsagt uten å nevne navn. Når og hvis jeg har noe å meddele fra den svenske metallurg, vil jeg også informere Riksrevisjonen om mitt initiativ.

Jeg kan ikke, og vil ikke, beklage at vår kontakt kanskje tar slutt med dette fordi jeg ikke vil forholde meg til det du helst ønsker. Jeg ser jo at ALK-ulykken kanskje er som et åpent sår for deg og andre etterlatte. I den utstrekning jeg kan bidra til å gjøre såret mindre smertefullt, vil jeg ikke sky noen anstrengelse for dette. Jeg sikter da til muligheten for at du og andre etterlatte finner ro i en overbevisning om at alt som kunne gjøres, er gjort.

Som tidligere advokat har jeg vært vant til å forholde meg til det til dels umenneskelige fenomen som heter foreldelsesregler. På det juridiske, og erstatnings- og strafferettslige plan, er ALK-ulykken allerede historie. Jeg har ikke vært tilfreds med at viktige sider ved ulykken - som kanskje ikke har noe å gjøre med den umiddelbare årsaken til denne å gjøre - ikke har vært avklart på skikkelig måte. Jeg har siden 1980-tallet vært på påtalemyndigheten for å få avklart det jeg kaller det pernisiøse forhold mellom operatørselskap, som har hovedansvar for sikkerheten, og rederiet, som ble tvunget til å overkjøre plattformledelsens (kapteinens og maskinsjefens) ønske om rutinemessig kontroll av bl.a. det stag som brast sommeren 1979. Den tidligere mannskapssjefen i rederiet, som etter hvert også ble rederen, vet alt om dette, men er aldri blitt avhørt av noen. Elefanten i rommet, Det norske Veritas, som skulle kontrollere ALK-plattformen (også det stag som brast) har også fått slippe alt for lett fra sitt ansvar. Hvis det er riktig som en navngitt nøkkelperson i Veritas-systemet sa like ut til meg for et drøyt år siden (med senere bekreftelse av sin uttalelse til Marie Smith-Solbakken) at en Veritas-ingeniør tok livet sitt på grunn av det ansvar han følte for dødsulykken, an det fortsatt være ting som bør klarlegges. Det bær også skje fordi Veritas-ingeniøren kanskje hadde varslet ledelsen i Det norske Veritas om kritikkverdige og farlige forhold uten å bli hørt. Jeg er glad for at Kielland-nettverket tilslutt har støttet mitt krav om at påtalemyndigheten bør etterforske dette nærmere.

Kanskje kan man her få en utvikling som gjør at du og andre etterlatte blir mindre opptatt av forhold som har vært etterforsket i stor bredde tidligere.

Med vennlig hilsen

H.r.advokat emeritus, statsautorisert translatør